

# Átcsoportosítási tervek a városházán

Felcserélik az ügyosztályok vezetőit és előadóit

(A Délmagyarország munkatársától.) A városházán hónapok óta beszélnek arról, hogy rövidesen átcsoportosítások lesznek a tisztviselői státuszban. Az átcsoportosítást időszzerűvé tették a legutóbbi választások. Mint ismeretes, ebben az évben választotta meg a közgyűlés tanácsnokká dr. Pálffy Györgyöt a nyugalmabavonult Renkey kulturtanácsnok állására és néhány héttel ezelőtt nyerte el a tanácsnoki állást dr. Kemenes Tibor, aki tb. tanácsnokként is már a népjóléti ügyosztályt vezette. Dr. Kemenes Tibor megválasztására a belügyminiszter nyújtott lehetőséget, amikor engedélyt adott a városnak az ötödik tanácsnoki állás betöltésére.

Dr. Pálffy György, aki aljegyző korában a kulturügyosztály helyettes előadója volt, mint új tanácsnok, ennek az ügyosztálynak az élére került, dr. Kemenes Tibor pedig továbbra is a népjóléti ügyosztály élén maradt.

Dr. Pálffy József polgármesternek elhatározott szándéka, hogy megváltoztatja a tisztviselők eddigi beosztását. A polgármestert az a cél irányítja, hogy a fiatalabb tisztviselőknek alkalmat adjon a közigazgatás minden ágazatának megismerésére, ezért azt tervezi, hogy időnkint felcseréli az ügyosztályok vezetőit, bizonyos időközökben megváltoztatja a fogalmazói kar tagjainak beosztását is. A tapasztalatok szerint ugyanis sok hátrány származik abból, ha egy-egy tisztviselő túl hosszú ideig marad ugyanabban a beosztásban, mert így nincs alkalma szélesebb körű közigazgatási gyakorlat megszerzésére.

Értesülésünk szerint a polgármester nyári szabadságáról történt visszaérkezése után nagyjából már kidolgozta az átcsoportosítás tervezetét és rövidesen sör kerül annak végrehajtására.

## Súlyos fegyverbűntetésre ítélték a három testvért, akik karókkal és késekkel halálraverték két sógorukat

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Unghváry-tanácsa szerdán érdekes bűnügyet tárgyalt. Három fivér, a dorozsmai Maróthy István, Maróthy Nándor és Maróthy Márton került a bíróság elé halált okozó súlyos testisértés bűntette címén. A három fivér a múlt év szeptember kilencedikén, egy kocsmai mulatozás után megölték két sógorát: Tajthy Gergelyt és Dudás Lajost. Tajthyt és Dudást karókkal, késekkel felfegyverkezve támadták meg és mindkettő fején halálos sérülést ejtettek. Tajthy fején az orvosok a kórházban kilenc halálos sérülést olvastak össze, de alaposan ellátták a másik sógor baját is. Tajthyt és Dudást a szegedi kórházba szállították a mentők, segíteni azonban nem lehetett rajtuk. Mindketten két héttel később, ugyanazon a napon haltak meg a kórházi ágyon. Tajthy halálát koponyatörés okozta, Dudásét pedig agyburkivérzés következtében előállott agynyomás.

A három Maróthy-testvért annak idején a dorozsmai csendőrség letartóztatta, később szabadlábra helyezte őket, úgy, hogy a szerdai főtárgyaláson is szabadlábon védekeztek. A szerdai főtárgyalást polgári per előzte meg, a két özvegy kártérítésért perelte a Maróthy-fiukat, ez a per kiegyezéssel végződött, amennyiben Maróthyék több ezer pengőt fizettek a két özvegynek.

A szerdai főtárgyaláson mind a három fiu tagadta bűnösségét és azt adták elő, hogy önvédelemből cselekedtek, amikor levették Tajthyékat. Szeptember 19-én mind az öten a Lajkó-féle kocsmában szórakoztak, 12 óra után együtt igyekeztek hazafelé. Mindannyian borosak voltak. Utközben azután parázs verekezés kezdődött, még pedig olyanformán, hogy Maróthy Márton rálépett Dudás Lajos meztelen lábára. Dudás emiatt meglökte Mártont, majd Tajthy is beleavatkozott a lökdösésbe, még pedig Dudás oldalán. A verekezés azzal végződött, hogy Tajthy megszúrta a karján Maróthy Mártont. A másik két Maróthy ekkor szétválasztotta a verekedőket. Innen kezdve a Maróthy-fiuk külön utakon igyekeztek haza, de körülbelül egy kilométernyire az első verekezés színhelyétől, a két társaság ismét összetalálkozott.

A vádirat szerint a Maróthy-fiuk időközben felfegyverkeztek karókkal és amikor összeakadtak Tajthyékkal, egyenesen rájuk támadtak és üfözték, szurkálták őket ott, ahol érték. A három fiu egykettőre leverte Tajthyékat, amikor pedig látták, hogy azok

eszméletlenül, véresen összerogynak, eltávoztak a verekezés színhelyéről. Tajthyékat csak jóval később találták meg a járőrök.

A három fivér a szerdai főtárgyaláson azt adta elő, hogy az első verekezés következtében fel voltak indulva. Amikor másodszor összetalálkoztak a sógorokkal, önvédelemből használták a karókat és a késeket, mert azok is megtámadták őket. Maróthy István kijelentette, hogy egyszerre csaptak össze. Elmondották, hogy nagyon féltek különösen Tajthytól, aki rendkívül erős, testes ember volt, hogy őt emberrel is elbirt volna, ezért igyekeztek ártalmatlanná tenni, de nem volt szándékukban megölni egyikőjüket sem.

A bíróság több tanút hallgatott ki, majd az orvosszakértők terjesztették elő véleményüket. Dr. Ilyés Tivadar ügyész vádbeszédében módosította a vádat és nem halált okozó súlyos testisértés bűntettében, hanem kétrendbeli szándékos emberölés bűntettében kérte bűnösnek kimondani a fivéreket. Az ügyész szerint egy pillanatra sem lehet kétséges, hogy a három fiu szándéka határozottan arra irányult, hogy Tajthyékat megölje, erre mutat az is, hogy az áldozatok fejét bántalmazták, tehát olyan testrészüket, amelynél az ütések halálosak lehetnek.

A védők a vád módosítása miatt kérték a főtárgyalás elhalasztását, amit azonban a törvényszék nem rendelt el. Maróthy István védelmében dr. Türr Aladár, a két másik Maróthy-fiú védelmében dr. Turmayer Gusztáv szólalt fel. A törvényszék ezután ítéletet hozott, amelyben mindhármukat bűnösnek mondtatta ki szándékos emberölés bűntettében és ezért Maróthy Istvánt 10 esztendőre, a másik két Maróthy-fiút pedig 8-8 esztendőre fegyházra ítélte.

## Vakmerő betörő kifosztott egy ujszegedi villát

Megvacsorázott az éléskamrában és menekülés közben lekvart evett

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán reggel Fischhof Samu nyugalmazott gyárigazgató bejelentette a rendőrségen, hogy az elmúlt éjszaka vakmerő betörést követett el ismeretlen tettes Ujszegeden, a Székelysor 8. szám alatt lévő villában. A betörő az ablakon keresztül hatolt be a lakásba és ott mindent

Az ítélet nem jogerős. A bíróság mind a három Maróthy-t szabadlábon hagyta. Az ügy rövidesen az ítéletábla elé kerül.

## Negyven évig a csempészek nyomában

(Beszélgetés a kitüntetett pénzügyőri felügyelővel)

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenítettük, hogy a kormányzó Signum Laudis-szal tüntette ki Dér Fábiant nyugalmazott pénzügyőri felügyelőt, a szegedi pénzügyőri szakasz volt vezetőjét. Dér Fábiant negyven évi szolgálat után vonult nyugalomba s ebből az alkalomból érte a kitüntetés.

Felkerestük a nyugalomba vonult pénzügyőri felügyelőt.

— Tizennyolc éves korom óta vagyok állami alkalmazásban — mondotta —, július 1-én telt le a negyven évi szolgálatom. Negyven év alatt összesen jártam az egész országot. Nyolcszor költözöttem, utoljára öt évvel ezelőtt Szegedre. Eperjesen laktam a családommal, amikor a cseh megszállás jött. Nem akartam felesküdni a cseh impériumra, letartóztattak. Menekülésünk után egy évig voltunk vagonlakók. Még most is rossz rá gondolni. Azóta is tettünk látogatást Eperjesen, engem éber szemekkel figyeltek a hatóságok és naponta kellett jelentkeznem a csendőrségen és engedélyt kérnem valahányszor elhagytam a várost.

A kistisztviselőt ritkán éri kitüntetés, ennémiér. Mint a gépben a csavart, sokszor csak akkor veszik észre, ha a gépezet felmondja a szolgálatot. Dér Fábiant azok közé a kevesek közé tartozik, akiket észre vettek az érdemeiért és elismerésre méltónak találtak.

— Sokat kell dolgozni annak, aki valóban dolgozni akar — folytatta — és gyakran bizony áldozatot is kell hozni. A pénzügyőrségnél nincs különbség ünnep és hétköznap, jóidő és viharos idő között, a csempész urak nem tartják be az ünnepnapokat és menni kell, ha a kötelesség szólít... Voltak napok, hogy 30 kilométert is megtettünk gyalog télvíz idején. Ezt a munkát csak szeretettel és odaadással lehet negyven évig ellátni és én szerettem a pályámat. A hónap 30 napjából 20-at legtöbbször távol töltöttem, de azt hiszem, meg is volt az értelme: az eltitkolt adókból és kihágási büntetéspénzekből évente 25-30 ezer pengőt juttattam a kincstárnak. Ezen a vidéken különösképpen sok a csempész. Közel vagyunk a határhoz és a dolgozni nem szerető népesség könnyen ráadja magát a csempészetre.

Elmondta ezután Dér felügyelő, hogy egyszer ő is csempésztett. Eperjesen lakott a forradalom alatt, tejet nem volt szabad a házba bevinni és mialatt a vörösök az utcán verekedtek, ő a pénzügyőri zubbonya alatt tejet csempésztett haza a gyermekeinek.

— Most akár foglalkozni ezután?

— Az első itthon töltött hét nagyon lassan telt el — válaszolt. Egy hétig úgy éreztem magam, mint aki keres valamit... Hiányzott a hivatalos, a megszokott munkám. Nehéz volt beilleszkedni az új helyzetbe, beleszokni a kényelembe, de azután kerestem magamnak munkát a ház körül.

Dér Fábiant a második pénzügyőr az országban, aki kormányzói kitüntetést kapott.

összeszedett, ami keze ügyébe esett. Elvitte többek között két garnitúra ágyneműt, 6 lepedőt, 8 törülközőt, 6 hálóinget, 2 kétszemélyes damaszt abroszt mintegy 400 pengő értékben. A betörő hosszabb időt töltött a villában, megdézsmálta az éléskamrát, megevett egy csomó nyerstojást, azonkívül egy üveg baracklekvárt. Még az utcán, menekülés közben is lekvart evett és az üres üveget a szomszédos kertbe hajította, amely Terstyánszky rendőrfőtanácsos tulajdona.

A rendőrség nyomozást indított a betörő kézrekerítésére, remélik, hogy sikerül hamarosan elfogni.